

תת"ע 4861/12/18 - ישראל קובי אלון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4861-12-18 מדינת ישראל נ' אלון
תיק חיזוני: 10152594197

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש ישראל קובי אלון
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. לפניה בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש בטלפון ניד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 25.12.18 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של שימוש בטלפון ניד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. המבוקש טען כי לא מדובר בדיון בעניינו כלל ועיקר בכך שטעות שאינה תלולה בכך כי נשבט בהיעדרו. טען כי סיכון הצלחתו טובים וכי הסיכוי לתיקון כתוב האישום או הגעה להסדר טיעון מכך הוא גבוה, בשים לב לקויים של כשלים ראיתיים ולאור טיעוני הגנתו של המבוקש. לאור האמור, ועל מנת למנוע עיוות דין, בקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשתו.
5. לאחר ש שקלתי טענות המבוקש ועינתי באישור המסירה החלטתי לדוחות הבקשה אף בהיעדר תגובה המשיבה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק דין בהתקיים אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאירועים שהתרחשו בדיון או גרים מתעיות דין כהונאה מהוותרת פסק דין על כמו (ראו בندון: רע"פ 01/2014 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 13/2009 **סאמ'** נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

עמוד 1

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. מאישור המסירה עולה כי הזמן לדין נשלח לכתבתו של המבקש ונמסר לידי המבקש אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו. המבקש לאertia מסירה הסרוק בתיק ולא צירף תצהיר מטעמו. המבקש אף לא פירט מתי ויכן נודע לו אודות פסק הדין.

עוד ניתן כי מעין בתיק האלקטרוני עולה כי המבקש סירב לקבל לידי את הודעה על קנס, וההודעה הודבקה על דלת ביתו בתאריך 27.1.19. מכאן, שהבקשה אף לא הוגשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בהתחשב בעברו התעבורי, אינו חורג ממתחם העונש הנוהג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

כאמור, החלטתי לדחות הבקשה אף בהיעדר תגובה המשיבה, ובהקשר זה יפים לעניינו הדברים שנפסקו לאחרונה על ידי כב' השופט קוטון בעפ"ת 4715-03-19 בין עמי נ' מדינת ישראל (27.3.19): "אשר לעובדה שהמשיבה לא הגיבה לבקשת המערער, אני סבור כי היה על בית משפט קמא לראות בא מסירת התגובה משום הסכמה לבקשתה... אף אם אין כי היה מקום להתייחס לשתייקת המשיבה כא הסכמה, הרי בית המשפטינו כפוף לעמדת המשיבה ועליו להפעיל את שיקול דעתו באופן עצמאי בהתייחס לכלל הנסיבות והנתונים שלפניו. כך נהג בית משפט קמא."

10.

בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11.

המציאות תעבור עותק ההחלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ה' تموز תשע"ט, 08 ביולי 2019, בהעדר הצדדים.